



"לדורות" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית

וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: אילת	שם פרטי: נעמי
-------------------	------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: גולדרייך	בלועזית Goldreich	שם נעורים: גולדרייך
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: סופיה	בלועזית Sofia	מין: ז / י
מקום לידה (ישוב, מחוז): לבוב	בלועזית Lwow	תאריך לידה: 23.9.1937
שם פרטי של האב: ראובן	שם פרטי ושם נעורים של האם: ז'נקה קופפרברג	ארץ לידה: פולין
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה): שם נעורים של האישה:		
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: טורקה	בלועזית Torka	ארץ המגורים: פולין
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:	מקצוע לפני המלחמה:	חבר בארגון או בתנועה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): הסתתרות ביערות באוקראינה		
האם היית בגטאות? אילו ומתי? מלינוב 1941-1942		
האם היית במחנות? אילו ומתי?		
מקום השחרור: אוקראינה		
תאריך השחרור: 3.1945		
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?		
לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)? מלינוב אוקראינה		
מקומות/מחנות בדרך לארץ: מחנה פליטים "באד-זלצלירץ"		
שנת עליה: 1949		
שם האנייה (אם עלה בדרך הים):		



אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון

נולדתי בעיר לבוב ב-23/10/1937 למשפחת גולדרייך. אבי, ראובן, בנם של זושיה ופטל גולדרייך גדל בכפר בוטלקה. המשפחה, שניהלה חווה חקלאית, מנתה כ-12 ילדים אשר מחציתם נספו בשואה. שמות הילדים שנספו הם: דוד, יוסי, סנדר, מאיר, סלקה ופסקה. אמי, ג'נקה, בתם של פסל ושמעון קופפרברג, גדלה בחווה חקלאית בסוקולסקי. משפחתה מנתה חמישה ילדים. הנספים בשואה מצד אמי: סבא שמעון, אחיותיה בוזנה ושפרה והאח ליאון. אני והוריי גרנו בעיירה טורקה שעל נהר סטרי, אשר מנתה 5000 יהודים.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביוזנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אוווקאציה למרכז ברית המועצות):

כאשר פרצה המלחמה הייתי בת שנתיים. הוריי החליטו לעזוב את טורקה ולברוח מזרחה. הגענו לאוקראינה בתקווה שלשם המלחמה לא תגיע. בשנה הראשונה גרנו בחווה חקלאית. ב-1941 ריכזו את כל היהודים ואנחנו ביניהם, בגטו מלינוב. צפיפות רעב ולכלוך היו מנת חלקנו כמו בכל הגטאות. ב-1942 התחילה אקציה שבה העבירו יהודים להשמדה. הוריי החליטו והצליחו לברוח מהגטו. סבי שמעון נשאר ונרצח ע"י הרוצחים הנאצים. הוא נקבר בקבר אחים של קרבנות הגטו. התחלנו את מסע התלאות שלנו שנמשך שלוש וחצי שנים, ללא קורת גג או אוכל ובתנאי סבל ורדיפות. הסתתרנו כמו עכברים באורות, ברפת, באסם תבואה וביערות בלי ידיעת האיכרים בעלי המקום. הסבל היה נוראי: הקור המקפיא, הרעב, הפחד, הנדודים ממקום למקום ללא קורת גג, מחסה, או מזון. לבסוף, תמורת תשלום נאות, הסכים אחד האיכרים לספק לאבי את חפירה וכלים נחוצים אחרים ואבי חפר בור בגודל שני מטרים רוחב ואורך שמעליו כיסוי של צמחיית היער. הבור היה כמו קבר בלב היער והסתתרנו בו שנתיים עד לסיום המלחמה. קשה לדמיין כיצד עברתי את הילדות שלי: הייתי בת 4 כשנכנסנו אל הבור, שהיה אפל וטחוב. לא היתה לנו תקשורת עם בני אדם, לא היו משחקים, אפילה מוחלטת. כמו עכברים התחבאנו עד שהגיעה הבשורה שהצבא האדום מתקרב ועומד לשחרר את האזור. הייתי כבר בת 7.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

אחרי השחרור של אזור אוקראינה חזרנו למלינוב. התקבצו שם רוב היהודים הניצולים מהסביבה. התחלתי ללכת לכיתה א ברוסית. עד מהרה עברנו לפולין לעיר זדטזשם שם למדתי בכיתה בפולנית. כשהייתי בת 9 עברנו למחנה הפליטים באד זלציריץ בגרמניה, שם למדתי קצת עברית. שהינו שם כשנתיים וב-1949 עלינו לארץ בגל העליה של פליטי השואה.

נא ספרי/י על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

באפריל הגענו לארץ והועברנו למחנה עולים בכפר טוביה. גרנו באוהל וספגנו סופות חול שלא הכרנו כמותן בעבר. לאבי היה אח חיפאי אשר לקח אותנו לחיפה ומאז אנו גרים שם. התחלתי ללמוד בכיתה ד בבית הספר היסודי "מרכז". בתום שנתיים סיימתי את ביה"ס ועברתי לתיכון "חוגים" בחיפה. בסיום התיכון, טרם גיוסי לצבא, נפטר אבי ואני נאלצתי לבטל את הגיוס ולסייע בפרנסת המשפחה. במקביל לעבודה סיימתי תואר ראשון באוניברסיטת ירושלים. במשך כ-25 שנה עבדתי כמורה, במהלכן השלמתי גם תואר שני באוניברסיטת חיפה. נישאתי וכיום יש לי שני ילדים וחמישה נכדים.